

Vláda má problém v kauze Dozimetr. Ale opačný, než se píše

Ministr vnitra Vít Rakušan (STAN) | FOTO: Úřad vlády ČR

[Pavel Šafr / Komentář](#)

[Šéfredaktor deníku FORUM 24](#)

Publikováno 7. 7. 2022

<https://www.forum24.cz/vlada-ma-problem-v-kauze-dozimetr-ale-opacny-nez-se-pise/>

Pražská korupční kauza, kterou policie nazvala „Dozimetr“, působí jako bláznivá fraška či parodie. Zřetězení absurdit, které bez kritického odstupu publikují média, nyní korunovalo pokání jednoho z hříšníků. Člověk si bezděčně připomene jednu děsivou kapitolu historie.

„Přiznávám se, že jsem byl členem protistátní spiklenecké organizace.“ Tak zhruba znělo doznání sesazeného tajemníka KSČ Rudolfa Slánského před soudem. Byl to rozhodně zločinec, ale v žádné protistátní organizaci nebyl. Šlo o výmysl Státní bezpečnosti a sovětských poradců, kteří mu napsali scénář. Oblíbeným trikem, kromě bití a drog, jež měly donutit zavrženou osobu k přiznání, byly i sliby mírnějšího trestu. Dnes čteme, jak podnikatel Pavel Dovhomilja před policií a před novinářem Jankem Kroupou ze Seznam Zpráv říká: „Přiznávám se, že jsem byl členem zločinecké organizace.“ Paralela s komunistickým terorem by byla celkově nemístná, kdyby zde neexistovaly podivně shodné momenty, které navozují dojem parodie. Dovhomilju ovšem nikdo nezbil, vrátil se opálený z Chorvatska.

Sdělení pana Dovhomilji o jeho účasti ve zločinecké bandě je podobně obecné. O konkrétních trestných činech se moc nedozvíme, ale zato víme, kdo vymyslel přezdívky Slepíček a Gucci. A také kdo chodil na bujaré večírky. Kupříkladu poradce Jiřího Pospíšila a bývalý člen TOP 09 Jiří Fremr. A prý právě jemu zlínský podnikatel Michal Redl citoval píseň skupiny Kabát: „Jirko, žádný strachy, když přijdem do Prahy, můžem’ krást.“ Dovhomiljovo srdceryvné doznání nese podobně slabomyslné obraty, jaké psala do scénářů Státní bezpečnost s cílem dehonestovat a vyvolat lidové rozhořčení. Že je pan Dovhomilja zřejmě vykutálený uličník, to mu nepřidává na důvěryhodnosti. A už vůbec ne to, že běžel po návratu z Chorvatska právě za Jankem Kroupou, aby se mu rychle přiznal a naprášil před rozzlobenou veřejností politiky hned dvou vládních stran. Prý totiž žil ve stresu, hryzalo ho svědomí a to veřejné doznání mu moc pomohlo. A soud mu prý dá jako spolupracujícím obviněnému zřejmě nižší trest.

Jestli si Dovhomilja tento absurdní scénář napsal sám, nebo mu ho někdo vymyslel, to nevíme. Každopádně tu ale máme někoho, kdo má potřebu potvrdit policejní konstrukci o děsivé zločinecké organizaci a zatáhnout do skandalizující kauzy další osoby spjaté s TOP 09. Tím není řečeno, že by se nějaké vyšetřování mělo zastavit před jakoukoli politickou stranou. Jen jde o to, že kromě velkého vyšetřování tu máme především velké divadlo. Četba beletristicky zpracovaného policejního usnesení a jeho plošné zveřejnění v řadě médií vzbuzuje otázku, zda toto velké divadlo není náhodou jedním z cílů policejního vyšetřování. Je totiž zarážející, že u tak důkladně rozmáznuté kauzy konkrétní důkazy, hmatatelné skutky či doklady o rozsahu škody či výši úplatků podivně zaostávají za pohádkou o Slepíčkovi, za kokainovými večírky s prostitutkami a za bláznivým doznáním, jehož logický smysl se vymyká chápání.

Veřejný zájem při publikaci dehonestace je přitom nulový. Mediální atraktivita je ovšem obrovská a z tohoto hlediska je celá slavná akce Dozimetr dokonalým marketingovým produktem. Komu se takové divadlo nejvíce líbí, je jasné. Je to Andrej Babiš. Ale řada dalších sil se ráda sveze.

Pravděpodobná podstata komunální korupční kauzy je takřka banální. Obdobné korupční případy se dějí všude na světě, jenom se tomu hned neříká řádění organizované zločinecké skupiny. Pod takovým označením si představíme spíše Cosa Nostru. Kauza je tudíž velmi pravděpodobně mediálně nafukována. Jiné příběhy podsvětí nedostaly takovou publicitu. Policie dosud neví, kolik peněz mělo v korupci figurovat. Jen z odposlechů plyne, že nějaké peníze byly podnikatelem Michalem Redlem rozdělovány. Odkud byly a za co, to zůstává v podivné mlze. Rozdíl od brněnské kauzy Stoka, kde policie vyčíslila úplatky na 140 milionů, nebo od kauzy exhejtmana Davida Ratha, který si nesl 9 milionů v krabici od vína, je do očí bijící.

Sečteno a podtrženo: Vláda má skutečný problém ohledně kauzy Dozimetr. Jen je přesně opačný, než píše média nejen z holdingu Agrofert. Ta se vyžívají v rozvíjení Babišova a Šlachtova blábolu, že hnutí STAN je synonymem pro organizovaný zločin. Pro takové tvrzení přitom žádné důkazy nejsou. Zato ale přibývají indicie, že uvnitř státu fungují struktury, které vyrobil se svým zanícením pro kontrolu nad orgány činnými v trestním řízení právě Andrej Babiš. Jde o osoby, které byly do svých pozic dosazeny v éře Babišistánu a nebo kmotrovi obrazně řečeno políbily prsten. Belettristické dílo, které pod hlavičkou policejního usnesení kdosi stvořil tak, aby se kauza dobře nesla v mediálním éteru, ukazuje, že vedle vyšetřování je hlavním záměrem kauzy dehonestace, mediální lynč a celkově hnusné praktiky, na nichž se v neslýchané míře bez špetky kritického myšlení podílejí novináři. Zodpovědnost za tento dryáčnický styl chování orgánů činných v trestním řízení ale nesou i vládní politici a čelní funkcionáři státní správy. Jak je totiž možné, že dozorujícímu státnímu zástupci vůbec nevadil absurdní styl policejního usnesení, které bylo plošně rozšířeno a které má povahu dehonestujícího škváru více než profesionálního policejního dokumentu? Jak je možné, že jsou neustále tolerovány v tak děsivé míře úniky z policejních spisů a šíření odposlechů, jež vůbec nic nedokazují, zasahují do soukromí a dělají z vystupujících osob před veřejností grázly jen na základě vyjadřování a používání přezdívek?

Ministr spravedlnosti Pavel Blažek kdysi dosadil do pozice vrchní státní zástupkyně Lenku Bradáčovou. Ta pak ochotně spolupracovala s Babišovými Lidovými novinami na vyvolání atmosféry protikorupční revoluce. A sehrála nepěknou roli i během krize kolem reorganizace policie, při níž padl šéf GIBS Michal Murín a do významné pozice byl dosazen probabišovský kandidát Roman Dragoun. A do místa šefa Národní centrály proti organizovanému zločinu byl vybrán Jiří Mazánek, který stál za vycucanou kauzou bývalé ministryně Vlasty Parkanové. Kauza jí zničila život. Nyní si Mazánek pochvaluje pro Seznam Zprávy, že kauza Dozimetr patří mezi „top kauzy organizovaného zločinu“. Takové hodnocení si mohl odpustit, dokud se ke konkrétním obviněním nevysloví soud, číší z něj totiž účelové chování, jež je u tak vysoko postaveného policisty zcela neprofesionální a nemístné.

Pražská korupční kauza má zřejmě opodstatněné jádro. Ale nebyla by ani náhodou tak významná, kdyby k tomu vehementně nepřispěly konkrétní orgány. Nechme stranou, jaké. Sdělení ministra Blažka před senátory, že úniky pocházejí od advokátů, bylo nešikovnou a nelogickou snahou ochránit státní zástupce a policii. Ve skutečnosti přitom jednoduchá logická dedukce ohledně načechrávání kauzy Dozimetr míří právě tam. Stačí si porovnat rámus kolem kauzy Dozimetr s ohlušujícím tichem kolem kauz Andreje Babiše. Tam fungovala část orgánů spíše jako kruhová obrana. Do médií nešlo skoro nic. Zato v kauze Dozimetr to vypadá, že se některé orgány nemohou dočkat, kdy se už svými výsledky pochlubí a pochválí se, zatímco kooperující novináři ochotně šíří a „vyztužují“ policejní verzi případu.

Kauza Hlubuček a selhání českých novinářů

[číst článek »](#)

Je zcela skandální a mnohem skandálnější než kauza kolem pražského magistrátu, že období vlády Andreje Babiše a jeho gigantického molochu zde nevedlo k zásadním vyšetřováním a k razantní výměně lidí, na něž padá podezření, že Babišistanu sloužili a možná stále slouží. Babišistan neskončil, Babišistan trvá. V transformované podobě. Mediální průběh kauzy Dozimetr je toho zřetelným dokladem.

Milá vládo, když si myslíš, že můžeš dělat demokracii a právní stát s partou babišáků ve státní správě, v justici a v policii, tak se nemůžeš divit, že procházíš bahnem, které sis nezasloužila ničím jiným než svojí mírností či nepochopením situace, v níž se nacházíš. Milí novináři, jestli si myslíte, že je vaším úkolem za každou cenu potvrzovat a podporovat policejní verzi případu, který míří mezi politiky, tak se hodně pletete.

A nakonec: Milí čeští občané, když vám někdo tvrdí, že se v kauze Dozimetr vrátili kmotři a máme tu nové devadesátky, tak je to jen a pouze podvodný politický marketing, jehož cílem je zopakovat antikorupční hysterii z roku 2013, která vynesla k moci korupčního kmotra a krále klientelismu Andreje Babiše. Tak pozor na to. Za Babišem jsou sešikované ty nejodpornější antidemokratické, protizápadní a proruské temné síly. A to nechcete.